

Шуменски общински вестник

органъ на Шуменската градска община
Основател на в-ка — инж. ХР. ТОНЕВЪ.

Брой 111

Излиза всѣки вторникъ.

АБОНАМЕНТЪ: 40 лева.

Броя — 1 лв.

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ

Гл. редакторъ: ХР. ХАРАЛАМБИЕВЪ

Петъръ Рибаровъ

Шуменъ тържествува

Цѣла седмица гр. Шуменъ бѣ подъ знака на голѣми национални тържества. Цѣла седмица шуменци тържествуваха, изживяваха моменти на национална гордостъ на духовно обединение.

Първи май — денътъ на националния ни трудъ се отпразнува съ онова дълбоко въодушевление, въ което се усещаше единението и солидарността на всички работници и работодатели готови да жертва предъ Родина. Шуменските работници и занаятчии манифестираха своята привързаностъ къмъ Върховния ни вождъ Н. В. Царьтъ, манифестираха сѣщо и сплотеността си, която ги гарантира стремежитъ имъ да създадатъ здравиятъ топански фронтъ, тъй необходимъ при днешните изключителни времена и при строежътъ на новиятъ редъ въ Европа.

На първи май шуменските работници бѣха щастливи да видятъ близо до тяхнитъ редици и представителитъ на държавната и военна власт. Тия представители, които така топло отправяха своитъ благопожелания за издигане духовно и материално работническото.

И въ речитъ на тия представители на върховната държавна властъ се четеше искреността и обективното схващане за голѣмитъ грижи, които държавата и правителството полагатъ за българското работничество, за градежа на нова Европа.

Вървата въ осъществяването на това е непоколебима за всички български чада.

Непосредствено съ изживяването на тържествата по отпразнуване на първи май — празника на националния ни трудъ, шуменци бѣха свителствали и на една друга голѣма манифестация — мани-

фестацията на българските просвѣтителни. Манифестираха предъ шуменци тия, които съ своето перо градятъ моралнитъ устои на нашата държава. Тѣ сѣщо показяха своята сплотеностъ и единенъ духъ. Учителитъ — литератори отъ северна България откриха своята научна педагогическа конференция въ сръдицето на първото българско царство — въ нашиятъ градъ Шуменъ. Въ тяхнитъ стройни редици се четеше готовността имъ да служатъ съ перо и слово на своятъ народъ и да участвуватъ въ духовния градежъ на нашата държава.

Следъ тяхъ и родната армия — по случай нейниятъ боевъ празникъ Гергьовденъ манифестира своята дисциплина, своята мощъ, своята жертвеноготовностъ предъ Царь и Родина. Какъвъ избликъ на радостъ и национална гордостъ се четеше въ хилядитъ погледи на присъстващитъ на това народно празненство отъ гордата стѣпка и смѣлъ погледъ на българския войнъ.

Работници и занаятчии, учители и духовни водачи, войска и народъ всички обединени около своятъ Върховенъ вождъ, всички готови да дадатъ своята данъ за благополучието и добруването на своятъ народъ.

Каква импозантна национална манифестация на топанската ни мощъ, на духовното ни обединение и на бойната ни готовностъ.

Не е ли това желанието на всички българи обединени подъ националния трибагренникъ, които съ перо и мечъ сж дали тържественъ оброкъ да градятъ величието на България и благоденствието на цѣлиятъ обединенъ български народъ.

Почетни граждани на Шуменъ

Въ едно отъ последнитъ сбирателски заседания общинскиятъ съветъ по предложение на кмета на града г. Христо Хараламбиевъ е вземало единодушно решение да провъзгласи за почетни граждани на Шуменъ:

1) Бившиятъ м-ръ на правосъдието г. Кънчо Милановъ, 2) Сегашниятъ м-ръ на благоустройството г. инж. Дим. Василевъ, 3) Председателътъ на общинския съюзъ — известниятъ писателъ г. Стилиянъ

Чилингировъ и 4) Шумскиятъ областенъ директоръ г. Стефанъ Пеневъ.

Съ това отличие шуменското гражданство иска да подчертае признателността си къмъ неуморнитъ ратници и градители на материални и духовни блага.

Б. Р. За тяхната дейностъ въ нашиятъ общественъ животъ ще дадемъ данни и сведения въ идущитъ броеве на нашиятъ вестникъ.

ПЛАТЕТЕ СИ АБОНАМЕНТА

Гергьовденски парадъ въ Шуменъ

Денътъ на храбростта въ Шуменъ и тая година се отпразнува по най-тържественъ начинъ. Още отъ рано сутринта на Гергьовденъ градътъ бѣ добилъ празниченъ видъ. Национални трибагренници красяха всички домове. На общинската сграда между българския трицветъ се развѣяха германски и италиански знамена. По главната улица около площада „Царь Борисъ“ се тълпѣха хора въ очакване на голѣмиятъ гергьовденски парадъ.

Въ 10 часа и половина на площада предъ специално построения аналой и въ присъствието на официалнитъ лица, родолюбивитъ организации, учащата се младежъ, войсковитъ части и хилядно гражданство се отслужи благодарственъ молебенъ отъ архиепископския намѣстникъ протоиерей Д. п. Василевъ въ съслужие съ цѣлия свещенически клиръ и хорътъ при църквата „Св. Възнесение“ подъ дир. на г. Г. Бабачевъ.

Началника на Шуменскиятъ гарнизонъ г. полковникъ Ковачевъ поздрави строенитъ войскови части, следъ което произнесе високо патриотична и вдъхновена речъ. Г-нъ полковника съ хубави думи подчерта значението на празника, самоотвержеността и жертвеноготовността на българската войска предъ отечествения олтаръ.

„Най-храбриятъ между храбритъ български войници — заключи г. полк. Ковачевъ — е нашиятъ всеобиченъ и любимъ Царь, който се е сражавалъ въ първитъ бойни редици и е показалъ своята храбростъ и любовъ къмъ народа си. Нека да извикаме нашето мощно българско ура, за Неговото здраве и за благоденствието на могъща и обединена България“.

Бурно и нестихващо ура се изтъргна отъ хиляди гърди.

Отъ площада множеството се отправи къмъ 7 пех. полк. славски полкъ, където щѣше да се произведе парада на войскитъ и учащитъ се.

Предъ естрадата обичена съ зеленина и ликоветъ на Тѣхни Величества Царьтъ и Царицата, бѣха заели мѣстата си официалнитъ лица, между които на първо мѣсто личѣхъ: обл. директоръ г. Ст. Пеневъ, нар. представители г. г. Тютюнджиевъ и Велчевъ, кмета на града г. Хр. Хараламбиевъ, зап. генералъ Куцаровъ, обл. пол. началникъ г. Чавдаровъ, секретаря на об-

ластѣта г. С. Господиновъ, пом. кмета г. Н. Шамарджиевъ, околийския управител г. Василевъ и др.

Започна голѣмиятъ гергьовденски парадъ приеманъ отъ н-ка на гарнизона г. полк. Ковачевъ.

Заредиха се малкитъ ученици отъ основнитъ отдѣления и прогимназиитъ. Преминаваха въ стройни редици предъ множеството и викаха „ура“.

Ученичкитъ отъ двическата гимназия начело съ фанфарната си музика минаха много стегнато, предвождани отъ група ученички въ народни носии носѣщи знака на победата. Множеството силно имъ ржкоплѣскаше. Въ стройни редици минаха и родолюбивитъ организации.

Мажката гимназия съ духовата си музика сѣщо мина въ хубавъ строй. Ето и младитъ бранници униформени, начело съ командира си г. Станчевъ възторжено и отривисто отговарятъ на поздрава на полковника. Следъ тяхъ и моторизираната бранническа дружина, която възбужда възторжитъ на публиката и тя бурно ги акламира.

Въ тоя парадъ вземаха участие и учителитъ — литератори отъ конференцията подъ водачеството на гл. инспекторъ при Министерството на просвѣтата г. Л. Георгиевъ. Питомцитъ при учителския институтъ наедно съ преподавателитъ сѣщо минаха добре.

Отдалечъ се задава пехотата. Въодушевлението нараства при вида на стройния маршъ и горда стѣпка на българския пехотинецъ. Народа устройва бурни овации. Конницата преминава въ темпованъ трѣсъ при спокойни коне и отлично равнение. Артилерията съ своитъ най-модерни съоръжения буди възторгъ въ погледитъ на хилядитъ зрители.

Народа бурно акламира родната армия, която на тоя голѣмъ парадъ се представи съ своята стегнатостъ, дисциплина и пълна бойна готовностъ. Въ твърдата стѣпка на българския войнъ и въ гордо откритото му чело се четеше жертвеноготовността му предъ отечествения олтаръ.

Освещаване знамето на бойцитъ въ гр. Шуменъ

На 3 май въ църквата „Св. Възнесение“ въ гр. Шуменъ, следъ Божествената служба, стана панихида за падналитъ бойци отъ шуменската областъ и после молебенъ за живитъ.

Красивъ Шуменъ

Една отъ забележителната и отличаваща се по своята красота и импозантностъ сграда въ Шуменъ е сградата на областната сѣдебна палата, предъ чийто входъ е уреденъ хубавъ паркъ за отмора и почивка на шуменскитъ граждани.

Подиръ тая служба духовенството, бойцитъ, гражданството, войницитъ и бранницитъ излѣзоха на църковния дворъ, където стана освещаването на знамето. Това бѣ една хубава и поучителна служба въ родната ни църква, пълна съ святостъ, смисълъ и родолюбиви чувства. Когато обряда биде извършенъ, свещеника Димитъръ п. Василевъ подаде знамето на началника на гарнизона г. полковникъ Ковачевъ, който произнесе виссокопатриотична речъ, отправяйки се къмъ бойцитъ, войницитъ и гражданитъ. При свършване на речта си, той подаде знамето на запасния полковникъ г. Йорданъ Панайотовъ, председателъ на бойцитъ отъ фронта. Поемайки знамето, той произнесе вдъхновена речъ, обръщайки се последователно къмъ гарнизонния началникъ, къмъ бойцитъ и къмъ войницитъ съ подобающи мисли, следъ което подаде знамето на знаменосеца на организацията. Последниятъ отъ своя страна сѣщо каза нѣколко думи къмъ казанитъ началници.

Всички речи се съпроводиха съ мощно „ура“ отъ присъстващитъ.

Това освещаване знамето на бойцитъ биде поздравено отъ представителя на общия съюзъ на бойцитъ, който съ прочувствена речъ поздрави шуменскитъ бойци и осветеното имъ знаме и имъ пожела, че както въ миналото, така и за напредъ, кога стане нужда, тѣ храбро да бранятъ честта на знамето си и величието на България, водени отъ мъдрия ни Царь — Н. В. Борисъ III.

Следъ това всички присъстващи, съпроводени отъ военната музика, се отправиха къмъ паметнитъ плочи и паметницитъ на Воловъ и Стефанъ Караджа на поклонение. Тукъ запасния офицеръ г. Тодоръ Христова сѣщо произнесе подходяща речъ, следъ която се извърши тържеството.

Денъ на храбростта

Всяка година на този ден, българския народ чествава тържествено своите храбри синове — участници в епичните борби за освобождение и обединение, чиито гърди краси рицарският знак на най-ценното и най-възвишеното въ човъка — храбростта.

На тоя ден, нашата храбра войска въскръсва в ореола на своята историческа красота, в своя боенъ подвиг и величие, за да разтвори вратите на безсмъртния пантеон, отъждето в строини редици ще тръгнат в тържествени марши най-храбритъ и най-достойнитъ български воини, които останаха да чакат „втората тръба“ при Сливница и Драгоман, при Селишор и Гечкенли, на Султан-тепе и Равна нива, на Каймак-Чалан, Тутракан и завоя на Черна.

Въ всички времена и у всички народи, храбростта е била и ще бъде най-висше проявление на човъшкия дух, най-ценната войнишка и гражданска добродетел, на единъ народъ, белег на волята му за борба и стремежа му към свободен и независим животъ.

А нашата история като народ е история на непрестанни борби за човъко съществуване, за свобода и национално обединение. По нашия път към това обединение не еднажъ сме срещали трудности и не единъ път съ оржие въ ръка българският народ е тръгвало да устоява своите исторически права. А животът на третото наше царство отъ освобождението до днес е върховният напън въ нашата история за цялостно национално обединение. Въ всички тези борби, въ които историята призова на полето на честта българския престиж и оржие, по пътя на своето национално обединение, българският народ принесе предъ свещения олтар на родината свидетелства — най-храбритъ и достойни синове, които съ кръвта си не еднажъ оросяваха историческия пътница на българина по всички посоки на Старопланския полуостров. Тяхните човъчни подвизи, тяхните легендарни дела сж безкраен низ въ нашата история, тъ сж безценнитъ брилянти нъмащи равни на себе си по под-

вигъ, самоотверженост, храброст и готовност за саможертва.

Тъ сж непресъхващия изворъ, отъ които ние победителите покорения ще черпим при мъръ и поука за върна, честна и всеотдайна служба на Цар и Родина.

Свѣтътъ днес изгаря въ една величествена борба, която ще отдели достойно място на силнитъ и храбритъ на ония, които сж готови съ кръвта на своите най-свидни синове да турятъ начало на единъ новъ справедлив и човъчен редъ.

Ето защо днес празника на храбростта добива много по-дълбоко значение и смисъл отколкото всяки друг път. И за това въ деня на храбростта, очитъ на цѣлия български народъ бѣха обрътнати към родната войска, чийто редове сж попълнени съ синовете на безсмъртните герои. Въ тяхния погледъ и стегната бодра крачка българският народъ видя готовността за нови победи, въ р н о с т ъ т а имъ до смъртъ към Върховния Вожда и въра въ утрешна Велика и благоденствующа България.

Отъ Силистра до Охридъ, въ строини редици, за пръв път след толкова мъки и страдания е минаха въ тържественъ марш на храбростта хилядитъ безсмъртни герои, ведно съ младитъ синове на България, чиито гърди жадуватъ да покриятъ съ нова и неувъхваща слава знамената на непобедимитъ български полкове.

Въ деня на храбростта отдадохме синовна признателност и почитъ на хилядитъ наши герои, като обещахме на най-храбрия из между храбритъ — Великият магистър на ордена за храброст нашия любимъ Цар и Върховенъ Вожда, живота си предъ олтаря на нашата историческа съдба и бъдещето величие на България.

Подпоручикъ Черневъ

Срокът на декларациите за износъ се увеличава на два месеца

Българската народна банка съобщава, че предвидъ на съществувашите трудности въ транспортните условия поради, което не винаги може да се спазва едномесечния срокъ, въ който сж валидни декларациите за износъ. Срокът на последнитъ е увеличенъ отъ 1 на 2 месеца.

Изъ живота на Шуменскитъ Браници и Бранички

Оброка на браницитъ при мъжката гимназия.

На 6 т. ученицитъ браници положиха оброкъ за върна преданне служба на Цар и Родина Церомонията се извърши въ двора на мъжката гимназия, където бѣха строени младитъ браници начело съ командира имъ г. Хр. Станчевъ. При тоя оброкъ младитъ сърдце на браницитъ си дадохъ обетъ да тупятъ заедно — за величието на родината. Въдъновени, изпълнени съ почитъ и възхищение отъ делата на ония, които положиха коститъ си за осъществяването на върховнитъ идеали на българският народъ, браницитъ пристъпиха къмъ тоя търже-

ственъ актъ. Оброкътъ бѣ положенъ въ присѣтствието на кмета на града г. Хр. Хараламбиевъ и директора на мъжката гимназия г. Кир. Антоновъ. Следъ произнасянето на оброкъ нитъ думи свещ. Хубанчевъ държа напѣтствено слово. Браницитъ бѣха поздравени отъ командира имъ г. Станчевъ, който ги прикани да извикатъ браническото си ура. Отъ 150 младежки гърди се изтръгна възторжено и многообещаващо ура. Следъ оброка браницитъ вземаха участие въ голѣмия Гергьовденски парадъ, където се представиха достойно

Л. Хр.

Оброкът на 45 бранически вънець „Перуника“ при Шум. Дав. гим.

Сутринта на 6 т. м въ аулата на дев. гимназия при подходящо тържество положиха оброкъ 45 бранически вънець „Перуника“ за върна и себеотдайна служба къмъ организацията „Браники“ на поставенитъ задачи въ служба на държавата.

Тържеството се откри съ изпѣване на химнитъ отъ браничките, които броятъ вече 200 д. Начело съ командира си г-ца П. Георгиева тѣ изпѣха и браническия маршъ, следъ което три бранички произнесоха възторжени и патриотични слова.

Въ своятъ оброкъ (произна-

сяне текстове отъ обещания за върна служба на Цар и Родина) младитъ новобраннички се произведоха въ чинъ бранички.

На тържеството присѣтствуваха пом. кмета г. Н. Шамарджиевъ дир. на гимназията г. В. Хлѣбаровъ, учителското тѣло при сжщата гимназия, представител на войската, управителното тѣло на спортната област, отредъ „червенокрѣсти“ и др.

Следъ оброка браничките вземаха участие въ гергьовденския парадъ въ строя на гимназията.

В. С.

Бранички устройватъ забава, и роздоватъ подарци на болнитъ войници

На Гергьовденъ — следъ обѣдъ група бранички придружени отъ дир. на гимназията посетиха военната болница и предъ лекуванитъ се тамъ войници изпѣвиха нѣколко литературно — музикални номѣра, което бѣ на-

истина истинско тържество за болнитъ войници.

Браничките имъ раздадохъ и подарци. Войницитъ горѣщо имъ благодариха за това посещение. Браничките засвидетелствуваха съ това привѣрзаността си къмъ храбрата българска войска.

Тази годишната реколта е напълно осигурена

Озовавайки се на апела на държавата въпрѣки неблагоприятното време българскитъ земеделски стопани сж успѣли да проведатъ една голѣма частъ отъ пролѣтния посѣвенъ планъ. Напоследъкъ падналитъ дъждове се още пречатъ за пълното засѣване, обаче, отъ страна на земеделскитъ стопани се полагатъ всички грижи за пълното засѣване на останалитъ отъ миналата година незасѣти площи. Отъ страна на Министерството на земедѣ-

лието подпомагано отъ административнитъ органи при Земедѣлско-стопанскитъ институти сж въ непрекъсната връзка съ стопанитъ и имъ даватъ всичкото си съдействие при провеждането на посѣвния планъ. Впечатлението въ Министерството на земедѣлието е, че ще бъдатъ засѣти всички площи земя, и че при усърдието, което се влага може да се смѣта, че реколтата презъ настоящата година ще бъде напълно осигурена.

Варненския народен театър въ Шуменъ

На 18, 19, 20 и 21 май т. г. ще гостува варненския народен театър, който подъ режисюрството на г. Петъръ Димитровъ, ще изнесе: „Боряна“ — драма отъ Йор. Йовковъ, „Честъ“ драма отъ Херманъ

Зудерманъ, „Шилеровата трагедия“, „Коварство и любовъ“, „Има ли право Констансъ“ — комедия отъ Сомърсетъ Моамъ и драмата „Майстори“ отъ Р. Стояновъ.

НАШИЯТъ АНЕГДОТЪ

Отговорътъ на Стернъ

Веднажъ Стернъ, като зълъ въ единъ ресторантъ, кой си господинъ дръзко погледналь и му казалъ: „Вие че не може да търпи попове!“ Стернъ на това отговорилъ: — „Сжщо като моето куче, щомъ облѣка расото, започна да ме лае.“

И кучинтъ в годенъ за война

Когато преглеждали спаркитъ граждани, дали сж годни за война, Андронидъ се обзавъла куче. Той като видѣлъ, за този му недостатъкъ, нѣ да го приематъ въ редоветъ на войската, се обръналь къмъ комисията.

— Мисля, че вамъ вие потребни преди всичко войници да се сражаватъ, а не бѣгагъ и да отстъпватъ

НАША ПРОВИНЦИЯ

1 мой въ Проводия

Празника на националния трудъ — 1 май, се отпразднува по най-тържественъ начинъ. Още отъ рано сутрунътъ градския площадъ надъ 20 души работници, работнички търговци, занаятчи и земедѣлски стопани, въ строини редици заеха опредѣленитъ имъ мѣста.

Околийския управител, г. Трифоновъ, направи прегледъ на строенитъ браници и професионалисти и ги поздрави съ празника.

Следъ отслужване на мѣстна бена, Архирейския намѣстникъ благослови и поздрави оимето на църквата всички професионалисти. Следъ това думата бѣ дадена на г. Димитъръ Първановъ — инспекторъ на шуменската областна инспекция, който въ едновременно тетична речъ подчерта значението на празника и дѣлътъ на трудящитъ се къмъ държавата въ настоящия исторически моментъ.

За значението на днешния национална държава, говори г-нъ околийския управител, който е и председател на местния комитетъ „Трудъ и достъпъ“ и който положи много усилия за организирането на празника, заедно съ членитъ на професионалнитъ организации.

Собственицитъ на мѣстна фабрика „Ленъ“ заявиха, увеличаватъ надницитъ на работницитъ при сжщата фабрика начина отъ 1 май т. г. 10%, независимо отъ увеличението, които се даватъ по законъ. За този жестъ работничеството сърдечно благодарно

Четете Шуменски общински вест

Пролѣтно писмо

„Какво си ти безъ моята душа? Едно дърво загубено въ тъматъ, единъ забравенъ облъкъ въ небето.“

И както тѣхъ ги месецътъ открива и гледа съсъ възторжени очи какъ тѣ трептятъ и свѣтятъ въ здрчината,

така и азъ те гледамъ и се радвамъ, така и азъ, и азъ, уви, забравямъ, че виждамъ само тая свѣтлина, съ която моята душа те грѣе.“

Разцвѣтничковъ

Живота звѣни и тежко отлита по своите желѣзни релси. Ти се сърдишъ, ти се опивашъ отъ нѣщо, ти си замѣчтанъ, ти се вълнувашъ, но какво отъ това? Нѣжде задъ раззеленитъ хълмове шуми и прелива живиятъ животъ, а пролѣтно то чисто небе ти напомня за порокитъ на пролѣтътъ, за свѣтитъ слънчеви дни, дошли съ мека свѣтлина и чудни сънища!

Да си младъ, да си възторженъ, да гледашъ съ свѣтли очи на свѣта, даже и стрешнитъ рани на земното тѣло и тревожнитъ сѣнки подъ него ще виждашъ въ примирението на една велика печаль безъ негодувание, като една естествена съдба дошла съ тревожни стѣпки за туй развихрено човѣчество днесъ. Въ моитъ очи грѣятъ ония неизживѣни миги-

ве по далечни и слънчеви страни, чисти като спокойната пѣсенъ на свѣтитъ пролѣтни дни, като свежия пролѣтенъ вѣтеръ, който събужда стихийно земята и запалва кръвта, „кръвта като нанизъ отъ вжглени да грѣй“. Азъ вървя всрѣдъ този мнооликъ животъ, който размѣта своитъ блѣлопѣнети или мрачни вълни, като разлѣпъ се безбреженъ океанъ, изтичащъ къмъ нѣкакъва неизразима далечност, където всичко се разтапя въ едно смѣтно и вѣчно мълчание! И между хората съ остри личици муцуни и хищнически инстинкти като заклетъ и корави вълци или между други съ овчедушни погледи, съ тъпи и безразлични очи, съ кротки стѣпки като плахитъ гълъби — между другитъ съ продажни души, безъ капка

чистота между безкрайно добритъ навсѣкжде азъ я търся! И въ тишината на полската вечеръ и въ пѣсенната тѣга на замечания шурець и въ облака освѣтенъ и въ лунния лжъ азъ те търся да те открия съ устрема на своя възвишенъ духъ и опиянението на своята мистична вѣра! Ти си тамъ гдето се ражда свѣтлината, гдето човѣшкитъ стѣпки по-смѣло и звучно трептятъ. Въ твой образъ азъ виждамъ великото незримо, което кара душитъ да горятъ въ свѣтълъ пожаръ пили неземно и упойно вино. Азъ те виждамъ въ любовта на мойта майка озарена съ лампа кротка свѣтлина. Въ нашитъ чудни и свежи български моми. Ти си въ изгорѣлитъ бронзови лица на нашитъ селяни, които съ корава ръка зесѣватъ оранъ-

та набѣбнала. Ти си въ вѣстрѣкъ родна трева — въ слъното име България! Въ любовта ми къмъ тебе моя дѣла земя! Тя ми се усмихва и съ възторжени очи, съ свѣтлоса, хубава като карловски румени страни и свежи устни моята любима! Нима не се срещали никжде и никогда съ казва Никоя — ничия! Въ вѣчната Богиня красота, та опива, която вълнува вѣтитъ сърдце, и ги кара да рятъ срѣдъ пошлостта на бия животъ! Тя запалва слънцето, по които минаватъ великитъ художници и вѣчнитъ слънца, отъ които съ неземни очи тѣ гледатъ свѣта и разливатъ своя въ малкитъ души!

Огнелъ

МАКЕДОНИЯ

Преди три седмици българите празнуваха своето обединение. Във Македония по този случай имаше особени тържества. Произнасяха се речи, наредиха се редица припоминки и отправиха горещи и сърдечни благодарности към освободителите германци и италианци. Почти цяла Македония беше е свободна и приобщена към България. За неизлишно да припомним, че тази българска страна, която е населявана долината на сълзите и елпота на българските страдания, е дала много за своята бъда. Също така тя е дала дава във общобългарската кръвопийница голъми ценности и придобивки. Маринъ Дриновъ, Достаъчно а да припомним, че Македония ни е дала Св. св. Равноапостоли Кирилъ и Методия, Св. Климентъ, Св. Наума, а въ по-ново време, бащата на българската история Оцъ Паисия, Григоръ Търличевъ, двата Миладина. Македония даде борци за освободението и обединението на българството. Нѣма общо българско дѣло, гдето Македония не е дала своята данъ и то чувствителна данъ.

Борбата за църковна независимост се почна и води до край съ ожесточение въ Македония. Не на едно мѣсто македонските българи изгониха църквите владци, не единъ достоенъ синъ на Македония изгнани въ затворитъ за тая си дързост, но това не отчая. Борбата бѣ спечелена. Цѣлокупния български народъ, въ своите етнически граници, бѣ обединенъ чрезъ Св. Българска Екзархия учредена на 28 февруарий 1870 година.

Въ революционната борба презъ втората половина на миналия вѣкъ и Македония даде своята данъ. Въ освободителната война също. Когато Македония стана въ робство, следъ Берлинския конгресъ, населението изрази своето недоволство чрезъ Кресненското въстание. Несбъднатитѣ идеали не отчаяха народа тамъ. Знаемъ чрезъ 90-ти години на миналия вѣкъ се туриха основи на Македонско-Одринската революционна организация, която въ скоро време стана държава въ държава, която изнесе на плещитѣ си прочутото Илинденско въстание, гдето се бориха 1:13. Много

села и градове бѣха обърнати на пепелища. хиляди свиднители на Македония заспахъ вѣнния си снѣгъ, но борбата продължи. Не можа да унищожи желанието за свобода и младотурската игра отъ 1908 г., нито следващитѣ следъ нея изтезания.

Презъ 1912 г. сѣрбитѣ дойдоха въ Македония като освободители, като такива ги посрещна населението тамъ, но когато видѣ защо бѣха дошли и какво мислѣха да правятъ, македонскиятъ духъ и сила се проявиха: знаемъ за отказа да положатъ клетва предъ сръбския кралъ, знаемъ на какви мъжки и изтезания бѣха подвържани. Знаемъ какво стана. Но духътъ, желанието за свобода остана.

Когато презъ 1918 г. по силата на „мирнитѣ дговори“ Македония бѣ наново окована въ робски вериги, тя даде великани, каквито нѣма равни въ историята на народитѣ. Македония ни даде Тодоръ Александрова, който поведе борбата издигна Македонската революционна организация на завидна висота и сложи живота си предъ олтара на Родината.

Презъ 1925 г. въ Скопие стана прочутия „процесъ надъ скопските студенти“, а презъ 1928 г. Мара Бунева прострѣля всрѣдъ Скопие най-големия врагъ на българството въ Македония, като съ това изнесе на показъ бунта на българитѣ отъ Македония; казаното нѣкога отъ Вазова: Тукъ всички сж комити, пушки иматъ дори и момитѣ, бѣ действителност въ Македония.

Дълъгъ низъ отъ достойни и славни синове, служили съ достоинство на бѣл арството, умрѣли съ честъ за родно име! Много безкрѣстни гробове има въ Македония, много слава и примѣри за подражание има тамъ.

Нека вземемъ примѣръ отъ борцитѣ за българството, нека продължимъ тѣхното дѣло, защото по тая начинъ само ние ще успокоимъ тѣхнитѣ неспокойни духове, по такъвъ начинъ ще имъ издигнемъ паметникъ въ душитѣ си, а заедно съ това ще дадемъ тласкъ на българството.

Поклонъ предъ жертвитѣ за свободата на Македония!

Мл. Даскаловъ

Военна повинность

Казармата е единъ видъ продължение на школуването. Младежитѣ живѣятъ на купъ при условия—добри или лоши—на задружностъ. Индивидуалната психология много се усложнява отъ самото обстоятелство на съприкосновенията и увличанията. Младежътъ, съ постъпването си въ казармата, добива силно тласнатъ всрѣдъ многолюденъ шумъ и ако не успѣе да реагира, той се затубва, започва да залига. Нѣкои считатъ, че военната тежба е зло, но едно неизбежно зло. Скоро, изглежда, нѣма да се възвѣрнатъ честитѣ дни на Сатурна, когато овцитѣ спокойно и съ пълно довѣрие ще спятъ до вълчитѣ. Войната да да стане невъзможна, можемъ да се надѣваме само на развитието на военното изкуство, но, все пакъ не бива да се ослабватъ на тия челолюбиви сѣнища, за да не бждемъ, подобно на Архимеда, изпратени на она свѣтъ. Младежътъ, преди да избере своята кариера, е длъженъ да отбие военната си служба. Чрезъ призивътъ се прави първото и най-широкото разлчване. Държавата създава изкуствени речения въ ползната народна дейност. Отъ планинитѣ и полетата младежитѣ се завличатъ въ градскитѣ центрове. Държавата, между най-здравитѣ,

избира още по-годинитѣ за подофицерски длъжности и ги задържа въ градоветѣ. Тѣзи движения предизвикватъ други и по този начинъ военния организъмъ причинява дълбоки промѣни въ професионалното равновесие на народа.

Младежътъ, вмѣсто да търси школско отсрочване на военната повинность, по-добре е да избѣрва да си отслужи по-рано службата, за да придобие по-голема опитностъ, схватливостъ и енергия. Всѣки гражданинъ въ мирно време трѣбва да знае мѣстото си въ редоветѣ на войската въ случай на война. Вмѣсто да се чака края на нѣкакъвъ съмнителенъ изпитъ за младежа много по-голема печалба е отъ ранното постъпване въ редоветѣ на армията. Да си представимъ, на примѣръ, младежъ, постъпилъ на 18 годишна възраст въ войската, изпълнилъ своя дългъ и на 20 годишна възраст влиза въ живота, веселъ, здравъ, съ усмивка на лице, а неговитѣ врѣстници клячатъ върху книги, учатъ земедѣлие въ стая и се топятъ върху историята на масалетитѣ и фараонитѣ. Все едно, е че тия младежи, вече оформени мъже, на ново да започне детинството...

Казармата, най-сетне, спомага да се обезпечи здравето

Околийското комисарство по снабдяването НАРЕЖДА:

Обявява се за сведение на гражданитѣ, че на запитването ми до главно-то комисарство какъ следва да бждатъ снабдявани домакинствата съ юргани и дюшети и дали може да се отпуща направо на сжщитѣ помощни материали за изработката на такива, съ предписание № III—2—111850 отъ 27. IV т. г., ми се съобщи, че за случая ще се прилага точно заповѣдь № 6008/1941 год.

Съгласно сжщата, ушиването на дюшети и юргани, ще става отъ занаятчиитѣ, а не отъ неспособнитѣ лица.

Относно продажбата на морска сол отъ Италия.

1. Морската сол внесена отъ Италия следъ 25 мартъ 1942 година, може да се продава въ конопе-

ни торби по ценитѣ, опредѣлени съ заповѣдь № 2104 („Д. в.“, бр. 75 отъ 10. VI 1942 год.), а именно: а) франко вагонъ разтоварна гара—5 лв. кгр., б) на едро 5:30 лв. кгр., в) на дребно—6 лв. кгр.

2. Настоящата заповѣдь отмѣня точка 10 отъ заповѣдь № 2104 („Д. в.“, бр. 75 отъ 10. IV 1942 год.).

Нарушителитѣ на тази заповѣдь да се наказватъ съгласно глава VIII отъ закона за О. С. Р. Ц. и чл. 44 отъ закона за гражданската мобилизация.

Настоящата заповѣдь влиза въ сила отъ деня на издаването ѝ.

Вестникътъ ни се стреми да стане необходимостъ за всички шуменци, които живѣятъ въ града, или сж прѣснати изъ страната.

ШУМЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление № 5291

гр. Шуменъ, 2 Май 1942 година.

Съобщава се на гражданитѣ, че съ законъ се въвежда въ страната задължително застраховане на земеделскитѣ култури срещу градушка, а именно: пшеница, ржжъ, смесъ отъ пшеница и ржжъ, ечемикъ, овесъ и лемецъ (каплажа). Останалитѣ култури се застраховатъ доброволно по реда извършванъ до сега.

Всѣки стопанинъ е длъженъ да декларира въ общинското управление, стая № 11, всичкитѣ си подлежащи на задължително застраховане култури, засѣти и засадени на собствени, наети или взети на изполича пива, най-късно до 20 май т. г. Следъ тази дата културитѣ се застраховатъ служебно, като премиятѣ се събиратъ по реда за събиране на прѣжитѣ данѣци, а освенъ това унищожени отъ градушка култури не се обещетяватъ.

Застраховката е два вида: Задължителна и допълнителна.

Подлежатъ на задължителна застраховка засадени видъ култури на повече отъ единъ декарь.

Отъ обявенитѣ максимални доходи на декарь, задължително се застраховатъ 60%. Стопанинъ, който желае, може да застрахова срещу градушка и останалата частъ отъ дохода на културитѣ надъ опредѣлениятъ за задължително застрахованиятъ доходъ на декарь и то само ако очакваниятъ отъ тази култура доходъ на декарь е по голѣмъ отъ опредѣления 60% размѣръ за задължително застраховане. Това става по изричното желание на стопанина едновременно съ задължителната застраховка.

Стопанинъ, който има имоти въ землището на други села или градове, то за всѣко село или градъ е длъженъ да подаде отдѣлна декларация, завѣрена отъ съответната община въ землището, на която се намиратъ имотитѣ.

Стопанинъ, който има само задължителна застраховка на култури, трѣбва да плати премията най-късно до 31 май т. г., следъ която дата сжщата се събира принудително и съ лихви.

Отъ изчислената премия за задължителна застраховка, стопанина плаща 40%, а остатъка 60% остава за смѣтка на резервния фондъ.

Отъ Общината

Общинско Стопанско Предприятие „Ветеринарна Служба“ Шуменъ

Обявление № 340

гр. Шуменъ, 4 май 1942 година.

Шуменското Общинско Стопанско Предприятие „Ветеринарна Служба“ обявява на интересующитѣ се, че на 15 день отъ публикуване на настоящето въ вестникъ „Шуменски Общински вестникъ“, въ канцеларията на сжщото отъ 10 — 11 часа преди обѣдъ ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване подъ наемъ месарския магазинъ на улица „Мария Луиза“ собственостъ на Г-жа Райна Подп. Александрова начина отъ 1 май 1942 г. до 31 декември 1942 год.

Първоначаленъ месеченъ наемъ 300 лева. Залогъ 10%. Закона за Б. О. П. е задължителенъ.

Всички разноси като публикация, гербъ и др. сж за смѣтка на наемателя.

Отъ Стопанството

отъ живота на открито и отъ физически упражнения една дисциплина, която обуздава и туря въ рамка много необуздаеми по рано характери; по-

нѣкога пъкъ прекъсване на единъ безпътно поведенъ животъ...

М. Пенковъ

Стопански прегледъ

Да се засѣятъ всички площи, да засѣятъ захарно цвѣкло

Повече отъ две години, цѣлиятъ свѣтъ, а заедно съ него и нашето отечество, преживява решителни моменти. Освенъ война по бойнитѣ фронтове, води се война и на стопанския фронтъ, война на изтощаване. Всичко това изтика на преденъ планъ земедѣлското производство и поставя тежки и отговорни задачи предъ земеделскитѣ стопани. Българскитѣ земеделски стопанства трѣбватъ да разгърнатъ всичкитѣ си сили, да отговорятъ на надеждитѣ, които имъ се възлагатъ и да заслужатъ грижитѣ, които се полагатъ за тѣхъ!

Зимата, тежка и сурова мина и сме въ разгара на пролѣтната сѣитба. Единъ трѣбва да бжде лонунга, надъ който трѣбва да протече и завърши сѣитбата: да не остане незасѣта, нито педя земя.

Една култура, която препоръчваме и която трѣбва да бжде засѣта отъ земеделскитѣ стопани, е захарното цвѣкло. То, както е известно, е основния материалъ отъ който се получава една отъ най-ценната и необходима храна за човѣка. Захарта е особено цененъ продуктъ и поради това трѣбва да се произведе въ достатъчно количество.

Захарното цвѣкло, което е изходенъ продуктъ при получаване на захарта, е ценна култура и още поради това, че разнообразява растенията въ сѣнтообращението, като съ своята дълбока коренна система, спомага за по-пълното и по-правилно използване на почвеното плодородие. То е още култура, която не се засѣга отъ бедствия—градушка и др. Отъ захарното цвѣкло, следъ преработката се получаватъ цвѣклевитѣ рѣзанки, които, мокри или сухи, сж много добра храна за всички домашни животни. Много добра храна е също другия отпадѣкъ при преработката на захарното цвѣкло, а именно меласата, която също така, може да се използва за храна на домашнитѣ животни или пъкъ за добиване на спиртъ. Най-после, при сръденъ добивъ отъ 2000 кгр. цвѣкло отъ декарь, се получава надъ 2000 лева париченъ доходъ, като при това на стопанитѣ се дава авансъ за обработка на цвѣклото.

Имайки предвидъ всичко това, ние горещо прапоръчваме да се засѣятъ съ захарно цвѣкло колкото се може по-големъ площи. Въ моментитѣ, които преживяваме, когато всички народи се борятъ за самосъхранението си и сж впрѣгнали всичкитѣ сили, за да се подсилятъ, земеделска България трѣбва да даде своя приносъ, предъ олтара на отечеството!

Марко Хаджиевъ
агрономъ

Изъ живота на бранническата дружина „ВЪНЕЦЪ“

при шуменската девическа гимназия

Въ изпълнение традиционната седмица на обичайното великенско почистване, бранничкитѣ отъ девическата гимназия въ тридневно усърдие презъ великенската ваканция извършиха почистване сградата—помещение на гимназията.

На сжщитѣ прѣстои презъ тѣзи дни да изпълнятъ още една задача: залесяване близката околност—горски разсадникъ и училищното дворище, като оставятъ живи паметници върху обичаната отъ бранничкитѣ родна земя.

Шуменски общински вест

Вестник за стопанското и културно издигане на гр. Шумен

Уредник: П. Рибаров

Официални обявление — 2 лв. кв. см.
Търговски обяви и други по споразумение.
Известия за благотворителни цели — безплатно

Едно мило тържество въ с. Кодрево — Търговищко Раздаване пенсиите на земеделците.

Въ 10 часа преди обяд на 8 т. м. въ малкото село Надарево — Търговищко се устрои едно мило тържество — скромно на вид но дълбоко и смислено по съдържание. На тоя ден старитъ земеделски стопани, който половинъ въкъ сж обработвали земята и сж произвеждали нашиятъ хлѣбъ получиха пенсиите си — награда за тяхниятъ непосиленъ трудъ. Преди раздаване на книжките, въ училищниятъ салонъ кмета имъ държа прочувствено слово, а преди това и свещеника имъ следъ Божеств. литургия имъ напомни въ вдъхнов. беседа за голѣмитъ грижи, които полага държавата за тяхъ и за тяхното добруване.

Слушатъ селянитъ хубавитъ искрени слова на свещеника и кмета и въ очите имъ се чете дълбока благодарност. Тѣ почувствуваха моралната награда за непосилниятъ имъ трудъ. И излиза следъ речта на кмета единъ отъ пенсионеритъ и съ видимо възхищение отъ тая награда, която държавата е решила да имъ даде се обръща къмъ кмета и другитъ селяни и почти просълзенъ казва: „Наистина ний бѣхме щастливи да доживѣемъ тоя тържественъ часъ, когато държавата и Правителството ни описватъ съ ласки и достойно награждаватъ нашиятъ трудъ. Нека да благодаримъ на обичиятъ ни Царь и на Превителството за тия грижи“. — Удобрителни ржкоплѣскалия изповодатъ, речта на селянина Той искаше още много да благодари, но радостта го здудушаваше и той се задоволи само съ това.

Отъ училищниятъ салонъ селянитъ — пенсионери отидоха да си получатъ паритѣ отъ пощата, следъ което си устроиха малко пиршество. На скромниятъ обѣдъ говориха агронома и единъ отъ пенсионеритъ. Следъ това кмета прочете приветственитъ телеграми до Н. В. Царя, до г. М-ръ Председателя и др. И въ тяхъ се сипѣха само благодарности отъ тоя жестъ на българската държава, съ който тя поиска да ошастливи неуморнитъ и трудолюбиви селяни.

Размѣнени телеграми по случай освещаване знамето на шум. бойци отъ фронта

Юрданъ Панайотовъ
председ. д-во на бойцитѣ
отъ фронта — Шуменъ

Искрено благодаря вамъ и на бойцитѣ отъ фронта за родолюбивитъ чувства и добритѣ пожелания, които ми изпращате въ деня на освещаване знамето.

Царьтъ

Негово Величество
Дворецъ — София

Каленитѣ по браннитѣ поля Преславци по случай освещаване на знамето си поднасяме преданнитѣ си чувства на своя върховенъ вождъ съ пожелание провидението да бди и закриля Ваше Величество за щастieto и благополучието на цѣлокупния български народъ.

Юрданъ Панайотовъ
председ. шуменското д-во на
бойцитѣ отъ фронта

Шуменъ — председ. на
бойцитѣ отъ фронта

Сърдечно благодаря на каленитѣ по браннитѣ поля преславци за поздравитѣ, които изпращатъ по случай освещаването на знамето. Нека осветеното знаме бжде свидетелъ на честна и безукорна служба на Царь и Родина.

Миховъ ген. лейтенантъ
Министерство на войната

Генералъ Миховъ

Министъръ на войната — София

Каленитѣ по браннитѣ поля преславци по случай освещаване на знамето си сж щастливи въ Ваше лице, като пръвъ тяхенъ боенъ другаръ да поздравятъ храбрата българска войска, която днесъ е на стражъ по границитѣ на обединена България.

Юрданъ Панайотовъ
председ. шуменското д-во на
бойцитѣ отъ фронта

Шуменската агенура на института за обществено оскуряване напомня още единъ път на всички умислени работници и служаци, че крайния срокъ за подаване на заявления обр. у 18 за прехвърляне вноскитѣ съгласно чл. 97 отъ закона за О. У. работници е 24 май 1942 год.

Срока е фаталенъ и нѣма да бжде продължаванъ

На 14 май т. г. — Св. Възнесение е храмовия празникъ на катедралния храмъ въ града ни „Св. Възнесение“.

По този случай градътъ ни ще бжде посетенъ отъ Епархийския ни Архиеп. Негово Високопреосвещенство г. г. Иосифъ, който ще извърши Велика Вечерня срещъ празника, а въ деня на празника ще отслужи Света Архиерейска Литургия.

Църковното настоятелство при сжщия храмъ напомня на всички християни отъ града дългътъ имъ да посетятъ горнитѣ служби.

Писателътъ Ив. Карановски ще говори въ Шуменъ

По случай устроената отъ М-ството на просвѣтата седмица на книгата, на 17 т. м. въ голѣмитъ културни центрове въ страната ще бждатъ устроени публични събрания, на които ще говорятъ български писатели съ утвърдено име въ нашата литература.

За Шуменъ е изпратенъ известниятъ писателъ Иванъ Карановски, който ще говори на горната дата въ салонъ на читалището.

За да засвидетелствуваме

ХРОНИКА

На Гергьодень Шуменското запасно подофицерско дружество „Князь Кирилъ Преславски“ при особена тържественостъ вржи дипломъ за почетно членство, окачи съ съюзната значка и поднесе дружествения калпакъ на провъзгласения за почетенъ членъ на дружеството виденъ Шуменски търговецъ, общественикъ и бившъ народенъ представителъ г. Илия Радевъ, за подаряване знаме на Подофицерското дружество въ с. Върбица Преславска околия, за подаряване телефонъ съ издръжката му за винаги на подофицерското дружество въ гр. Шуменъ и за силно проявенитѣ съчувствие и съдействие на целитѣ и задачитѣ на подофицерската организация въобще.

Строенитѣ дружествени членове посрещнаха това провъзгласяване съ мощно ура.

Г-нъ Радевъ не веднажъ е проявявалъ благотворителностъ и пожертвователностъ. При наводнението на гр. Видинъ той бѣ първия въ Шуменъ, който се яви лично при кмета и му внесе сумата 5,000 лева за пострадалитѣ тамъ, благотворителнитѣ комисии винаги сж имали ценното съдействие на г. Радева. Даденото му почетно членство въ подофицерската организация е малка отплата на онова, което той е направилъ. Неговата благотворителностъ и пожертвователностъ трѣбва да служи за примѣръ и подражание на всички ни.

На 24 т. м. по-случай патронния празникъ на графитѣ ще се изнесе въ салона на „Юнакъ крумъ“ на 23 вечерта голѣма литературно танцовална вечеръ

Приключена е финансовата ревизия на шум. общ. търговско здружение. Констатирани сж нередовности извършени отъ секретаря Ил. Анастасовъ за което е отстраненъ вече отъ длъжността.

Излъзе отъ печатъ бр. 5 и 6 на „Литературенъ екъ“, въ шестъ страници богато илюстриранъ.

Участвуватъ именити писатели, поети и общественици. Броя 3 лв. Потърсете го по буткитѣ.

За вакцинацията на децата родени презъ 1941 год.

Градската здравна служба обявява на шуменското гражданство, че отъ 15 май т. г. започва вакцинацията на децата родени презъ цѣлата 1941 година, която ще се извършва всѣки работенъ денъ следъ обѣдъ, освенъ въ сжбота, въ здравно съвещателната станция.

Въ I II градски амбулатории вакцинации нѣма да се извършватъ.

Вакцинацията ще продължи до 15 юний т. г.

На неявилитѣ се въ опредѣления срокъ за вакцинация, ще имъ бждатъ съставени актове за глобяване.

650,000 лв. за читалища и други

Отъ Министерството на благоустройството бѣ подписана заповѣдъ съ която се отпуща 650,000 лв. за нуждитѣ на читалища, благотворителни дружества и църковни настоятелства въ 117 селища въ страната.

Справки за вестника могатъ да се правятъ и по телефона и 20

вниманието си къмъ българскиятъ писателъ трѣбва масово да се отзовемъ на събранието,

Концерта на учителскиятъ институтъ и образцовата прогимназия

Традиционниятъ концертъ на учителскиятъ институтъ и образцовата прогимназия се изнесе на 4 т. м. вечертъта въ салона на чит. Арх. Михайлъ. При добре подредена програмата и вешо изпълнение концертътъ мина успѣшно.

Смѣсенитѣ и дамски хорове на учителскиятъ институтъ подъ енергичното диригентство на младиятъ талантливъ диригентъ на г. Б. Ибришимовъ изпълниха неспринудено и художествено „Мари Момиченца“ (Шекспиръ), „Хубава си татковина“ (Ем. Маноловъ), „Заплакала голѣма нива“ (П. Бсяджиевъ), „Маршъ на българитѣ“ (П. Бсяджиевъ), „Страна тъй любима“ (И. Дунаевски) и др. Трѣбваше отбележимъ и радостниятъ фактъ, че на тоя концертъ бѣха изпълнени творби отъ г. Б. Ибришимовъ, който се представи предъ шуменската музикална публика съ „Момче се стѣна за седянка“, „Ако за жалостъ шъ конче, „имамъ“ и „Ябълкаръ“, които се харесаха на публиката и тя громко аплодираше авторътъ имъ.

Цѣлниятъ концертъ бѣ издържанъ въ стилово отношение като бѣха застъпени предимно български композиции. Отличиха се солиститѣ: Ц. Цачева и Дим. Желѣзковъ.

Следъ това ученицитѣ отъ образцовата прогимназия курсисткитѣ изнесоха много сполучливо битовата песна „ЛАЗАРКИ“ — музика Янко Зехировъ — текстъ К. Поповъ. Диригентъ на оркестра Вл. Василевъ.

Хубавата музикална илюстрация въ духа на пиеската, добрата игра на младитѣ артисти и добре сформирванитъ оркестръ допринесоха за сполучливото изнасяне на тоятъ красива битова пиеска „Лазарки“.

Петролъ, бензинъ и машини масла за замед. стопани

За да отговори на нуждитѣ на земеделскитѣ стопани Б. З. К. Банка ще достави презъ настоящата година 10,000,000 кгр. петролъ, 4,000,000 кгр. газоолъ, 1,000,000 кгр. бензинъ и 1,400,000 кгр. масла. Освенъ това Банката е сключила сдѣлка за доставката на 1,000,000 кгр. моторни — тракторни масла. Закупенитѣ на право отъ Банката моторни — тракторни масла ще пристигнатъ на части, като първитѣ пратки се очакватъ презъ настоящиятъ месецъ. Досега сж изпратени въ вътрешността на страната срдѣно по 500,000 кгр. петролъ, газоолъ, бензинъ и 41,000 кгр. масла.

Доставка на синь камъкъ отъ Германия

Б. З. К. Банка въ изпълнение на общия планъ за помагане на стопанскитѣ сѣловия е сключила договори за доставка на 4,300 тона синь камъкъ отъ Германия. Отъ това количество сж експедирани вече 3,750 тона, отъ които страната сж пристигнали 2,500 тона. Останалото количество отъ 550 тона ще пристигне презъ настоящия месецъ и веднага ще бжде разпределено между отдѣлнитѣ лозарски райони. Правятъ се усилия отъ страна на Банката, да бждатъ доставени отъ германски власти още 2900 тона.

Търговцитѣ четатъ даватъ обявитѣ си само въ в. „Шуменски общински вест“.

Печатница „СПАСЪ ПОПОВЪ“
Шуменъ — 1942 — 76

Вжтрешнитѣ противоречия на демокрацията

Всѣка политическа доктрина може да има по-вече или по-малко недостатѣци, но никоя отъ тяхъ не е приживѣло по-голѣма криза, никога не е изпадала въ по-голѣми противоречия, както демокрацията.

Лозунгътъ, въ името на которого Чърчилъ, а по-късно и Рузвелтъ обявиха война на Германия, бѣ защита на демокрацията и свободата на малкитѣ народи. Но не станаха ли жертва именно на Чърчилъ и на Рузвелтъ редъ малки държави като Белгия, Норвегия, Холандия? Не накараха ли тѣ управницитѣ на тия народи да пролѣятъ кръвта имъ въ защитѣ на империалистичнитѣ интереси на Англия и Америка? Това ли е демокрация?

Чърчилъ и Рузвелтъ се обявиха противъ едноличното управление на Хитлеръ. Но не станаха ли тѣ по-голѣми диктатори? съ неограниченитѣ пълномощия, които наложиха да имъ бждатъ дадени отъ тяхнитѣ послушни парламенти? И това ли е демокрация, която по начало изключва всѣка мисълъ за диктатура?

Англия и Америка сж за свободата на печата. Защо тогава въведоха цензурата въху вестницитѣ, кината, сказкитѣ, изобщо върху всичко, което можеше да изрази нѣкое свободно мнение. Въ Англия сжществуваше фактически цензура и преди войната, защото цѣлниятъ печатъ принадлежеше на опредѣлени трѣстове. Това съвмѣстимо ли е съ демокрацията?

Политическиятъ моралъ е единъ отъ стълбоветѣ, на който се крепѣше демокрацията. Но кжде остана моралътъ, когато Англия вече десетки пъти се нахвърли като екстински „плад-"

нешки разбойникъ“ (изразътъ е на шефа на френскитѣ въоржжени сили адмиралъ Дарланъ) върху владенията на доверашната своя съюзница Франция, върху Дакаръ, Марс Ель Кебиръ, Сирия, напоследъкъ върху Мадагаскаръ, върху френскитѣ морски сили и надъ незащитенитѣ френски градове. И това ли е демокрация?

Демокрацията бѣ смъртенъ врагъ на болшеизма. Тя воюва съ него отъ момента на раждането му! Не малко кръвъ бѣ пролѣта въ името на тази борба. Но ето че доживѣхме чудовищния парадоксъ, да видимъ демокрацията и болшеизма хванати ржка за ржка, колкото немораленъ, толкова изтъканъ отъ противоречия и взаимно изключващи се крайни цели. Съюзъ между най-едрия сафтовенъ капиталъ и ония, които отричатъ капитала като факторъ въ икономиката. И това ли е демокрация?

Трѣбва човѣка да е наистина слѣпецъ, да не прозре безкрайния фалшъ и чудовищнитѣ противоречия въ които изпадатъ денъ следъ денъ носителитѣ на така наречената демокрация.

Свѣтътъ никога не може и нѣма да се върне тамъ, кждето искатъ да го върнатъ ония, които не могатъ или не искатъ да видятъ раждането на новия свѣтъ. Българскиятъ народъ и неговото управление не сж заблудени, тѣ виждатъ ясно и ясно съзнаватъ това и тъкмо тъй се обяснява оня пунктъ въ последната правителствена декларация, въ който се отхвърлятъ демо-либералистичнитѣ схващания и се обявява война на болшеизма и плутократията.

Никола Панчевъ